No. 3224 Woensdag 1 Januari 1941 58ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Redactie en Administratie : St. Thomas-college Tel. 1550.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Vertegenwoordigers voor de Ver. Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West
44th. Street New York N. Y.

NIEUWJAARSDAG

Twee honderd en vijfendertig dagen is ons Land in de oorlog tegen den Duitsen overweldiger en alvorens het nieuwe jaar onzes Heren 1941 aan te vangen, staan wij een ogenblik stil bij den „onbekenden soldaat", dien ons Land eerlang tezaam met zoveel andere landen, door een gedenkteken zal eren.

Wij weten niet wie en wat hij was toen het Vaderland hem riep — wellicht was hij een boerenzoon, een klerk of fabrikant — maar toen hij gevolg gaf aan de oproep, waren allen in hem één, toen was hij Nederlands soldaat, toen was hij Neerlands held, die niet afliet zijn Vaderland te dienen tot het uiterste, te dienen tot het ogenblik, waarop het wapen aan zijn verstijvende handen ontviel, tot het ogenblik, waarop de grond zijner vaderen zich kleurde met zijn bloed of waarop de zee, die Neerlands kust bespoelt, hem op haar golven meedroeg......

Wij weten niet waar en hoe hij is gevallen, waar en hoe de vaderlandse grond hem opnam in zijn schoot, waar en hoe zijn zeemansgraf zich sloot.

Hij is van ons heengegaan zonder eerbetoon; hem sierde geen eermetaal van moed, beleid en trouw, maar in onze harten is hem een onvergankelijk monument opgericht, een monument ter ere, een monument der dankbaarheid.

En eens zal de dag komen, dat wij aan dat monument tastbare vorm zullen geven.

Als Nederland zal zijn herrezen, dan zal op vrije vaderlandse grond een gedenkteken verrijzen, een gedenkteken ter ere van den onbekenden Nederlandsen soldaat.

Als Nederland zal zijn herrezen, dan zal Hare Majesteit de Koningin, uit ballingschap teruggekeerd, Zich opmaken om uit naam van ons allen, uit naam van het gehele Nederlandse volk, dit symbool te onthullen.

En zwijgend en met verbeten gezichten zullen duizenden en duizenden Haar volgen en ook de Overzeese Gebiedsdelen zullen daar niet ontbreken. Onder de vele kransen gelegd aan de voet van dat monument zullen er ook zijn van hen, die het Koninkrijk der Nederlanden in het Gebiedsdeel Curaçao bewaakten.

Als Nederland zal zijn herrezen en wij ons dierbaar Vaderland weer zullen kunnen betrekken, dan zal onze eerste tocht een bedetocht zijn, een bedetocht naar het monument van den onbekenden Nederlandsen soldaat, om hem te eren,

die nimmer vroeg maar alles gaf,
die zijn Vaderland trouw zwoer,
die, geroepen om die eed gestand te doen, die eed gestand deed,
die tot werkelijkheid heeft gemaakt
die strophe van ons volkslied:
„Den Vaderland ghetrouwe blijf ick tot in den doet."

Is dit de gedachte, die ons onwillekeurig bij het einde van het oorlogsjaar 1940 het eerst bezielt, als Christenen zien wij toch niet naar hetgeen achter ons ligt, doch naar wat vóór ons is. En dan vangen wij na het „In den naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes" het jaar 1941 aan met die „krachtige wil, gestaald door geloof", waarvan Hare Majesteit gewaagde in Haar radio-toespraak tot de overzeese Gebiedsdelen van het Rijk der Nederlanden, en die wij in onze vorige editie publiceerden:

„Moge die sterke wil ons allen bezielen. Moge ieder onzer al zijn krachten inzetten om de macht van het boze te overwinnen. Dan mogen we hopen, dat het ogenblik niet ver meer zal zijn, waarop het licht de duisternis zal doorbreken en met Gods hulp de vrijheid en het recht wederom zullen heersen."

Leve Oranje!
Leve het Vaderland!
Leve het Gebiedsdeel Curaçao!

Curaçao in 1940

Er zullen weinig landen zijn, waar de oorlog in het afgelopen jaar niet zijn invloed heeft doen gelden. En valt Curaçao gelukkig niet onder de gebieden, waar de oorlog in direct contact kwam met de bevolking, door de strijd, welke op 10 Mei het Moederland heeft overvallen, is het als lid van het grote lichaam van het Nederlandse Rijk wel heel nauw verbonden geworden in de grote strijd, die de wereld voert tegen het geweld van de totalitaire staten.

In alle geledingen van het Curaçaose leven over 1940 was deze verbondenheid merkbaar en achteraf kunnen we zeggen, dat de lasten ervan minder zijn geweest dan men aanvankelijk zou hebben gedacht. We mogen dit wel met grote dankbaarheid constateren.

Op 13 Februari schreef reeds het Bestuur aan de Staten: „In de tegenwoordige tijdsomstandigheden is het somtijds nodig te aanvaarden, hetgeen men in vredestijd vermijden zou." En toen was de oorlog in het Moederland nog niet uitgebroken.

Onder deze aanvaardingen waren o.a. een voedselregeling van het Gouvernement, in het biezonder omtrent meel; een luchtbeschermingsdienst, waarvan we thans op verschillende punten van de stad de uitwerkingen tegenkomen; toezicht op de telegraaf en telefoondienst; een organisatie voor regeling van het rechtsverkeer enz. Maar toen de oorlog in Nederland uitbrak, kwamen er nog veel meer: censuur, deviezenbepalingen, internering van Duitsers en staatsgevaarlijken, enz., en „last not least" een grotere uitbreiding van het defensie-apparaat.

Wanneer we de openingsrede van de Staten er op nalezen, gehouden door den Gouverneur op 2 April 1940, dan vinden we, dat de plannen voor de toekomst zeer beperkt gehouden waren; mede ook al om het onzekere der tijden. Heel veel behoefde dan ook in uitvoering niet achterwege te blijven. Ook de sociale wetgeving als een verordening betreffende de arbeidsregeling van werklieden en dienstpersoneel en de ziekteregeling konden tot verdere uitvoering komen.

De aangekondigde herziening van de belastingwetgeving heeft zijn voortgang kunnen vinden en behalve technische verbeteringen ook nog aardige baten aan de schatkist afgeworpen, waardoor de, bij vorige jaren vergeleken, hogere begroting sluitend is gehouden en ook voor de komende moeilijke jaren het Gouvernement aardig geholpen wordt; en niet alleen ons Gouvernement maar ook het Moederland, dat uit de huidige begroting reeds een bedrag van een millioen als hulp van dit Gebiedsdeel boeken mag.

Door de oorlog in het Moederland vestigden zich hier verschillende grote Nederlandse Maatschappijen, van welker vestiging echter op maatschappelijk gebied weinig te bespeuren viel.

Voor meer activiteit zorgden de verenigingen voor steun aan Nederland, hetzij als Sanoc, Sanoa, Prins Bernhard-, Prinses Irene-, Spitfire- enz., fondsen. Waarbij we van het goede wel te veel gekregen hebben, wat wel duidelijk bleek in de onverkwikkelijke polemieken tussen besturen en inzenders in de bladen en welke aan de steun geen goed gedaan hebben.

Het politieke leven begon in dit jaar vrij wel geanimeerd te worden, toen ons Bestuur in de ingediende begroting van 1941 nieuwe reorganisatieplannen ontvouwde ten aanzien van het Mulo-onderwijs. Het vraagstuk der coëducatie werd hierbij van verschillende zijden belicht en van de zijde van het Biezonder Onderwijs kwam men op tegen gevaren, die dreigden. Bezuiniging was natuurlijk de drijfveer van deze nieuwe bestuursplannen. Maar behalve dat er opgepast moet worden, dat de zuinigheid niet de wijsheid bedriegt, doet het dikwijls ook zeer onaangenaam aan, dat men bij bezuinigingsmaatregelen de bezuiniging meer verlangt van particulieren, die een deel van de Gouvernementstaak hebben overgenomen, dan van het Gouvernement zelf.

Ter vergelijking wijzen we hier op het nieuwe (zeer bescheiden) St. Willibrordcollege en de uit royale beurs gebouwde Hendrik- en Wilhelminascholen van het Gouvernement.

Sedert het intreden echter van de oorlogstoestand in Nederland, viel er een sterke inzinking in de politiek te constateren, door concentratie op het ene grote belang, waarop alle aandacht werd gevestigd; de vrijmaking van Nederland. De belangstelling voor de statenvergaderingen verminderde sterk en zelfs voor een belangrijke sociale voorziening als een ziekteregeling was de aandacht zeer gering.

Alleen in de pers kon men de weerklank horen van wat er in de Staten gesproken was en hierbij bleek, dat gelijk indertijd de onderwijspolitiek, voorlopig de sociale politiek de grote tegenstelling vormen zal tussen rechts en links op Curaçao.

Toch gaf over het algemeen de Curaçaose pers van 1940 maar zeer zwak de afstraling weer van wat er leefde in de harten van het Curaçaose volk. En voornamelijk, zo niet als enige oorzaak is dit te wijten aan de instelling van de censuur. Niet dat er over de Curaçaose censuur te klagen is en wederkerig zal de Curaçaose censor weinig te klagen hebben over de Curaçaose pers. Maar een censor werkt van zelf belemmerend op de vrije publieke gedachteweergave. We weten heel goed dat een censuur in tijden als deze nodig is; maar men zal het ons niet euvel duiden, dat we deze instelling als een noodzakelijk kwaad zien en niet op de allerlaatste plaats als een kwaad voor de Bestuursinstanties zelf. En nog groter wordt dit kwaad nu ook van Bestuurszijde aan de Staten is gevraagd, zich van algemene beschouwingen bij de Begroting te onthouden. Maar...... in tijden van oorlog worden immers ook op de wegen wegwijzers en waarschuwingsborden weggenomen.

Op cultureel gebied heeft Curaçao over 1940 niet te klagen. Cultureel hebben we hier nooit veel. Maar dit jaar gaven Brailowsky, Friedman, Heifetz e.a. hun concerten. „De Stoep" is een aanbevelenswaardig pogen om ook de taal hoog te houden. En zelfs lijkt ons het pogen van „De Stoep" voor de taal beter te zullen slagen dan het pogen van „Vrij Nederland" ten opzichte van de Nederlandse gedachte. Dit muffe oud-liberale weekblad, dat in Londen verschijnt, stuit ideologisch een groot aantal Nederlanders tegen de borst. [1])

Dit is de kost niet, welke wij Nederlanders voor de nieuwe komende tijd nodig hebben en waarmede ons nieuw Vrij Nederland moet worden gevoed. Dat niemand minder dan Minister Steenberghe enkele maanden geleden het blad eens flink bij de oren pakte, zal heel wat lezers werkelijk hebben goed gedaan.

Een opvallend gebeuren in 1940 was zeker de R.K. Sportdemonstratie bij de opening van het Katholieke Sportveld 's daags vóór de zestigte verjaardag van Mgr. Verriet. Vergeten we echter bij onze organisaties niet het woord van Fiedler, dat Katholieke Actie niet is toename van verenigingswoede, maar op de allereerste plaats een algehele omvorming van iedere afzonderlijke ziel. De Katholieke Actie heeft een breedte en een dieptemaat. Haar diepte wordt gemeten naar de graad van religieuse bewogenheid. Haar breedte naar het getal der bewogenen, der door de geest gegrepenen, door de geest bevleugelde mensen. De wezenlijke maat is de dieptemaat. Twaalf voor de vreugdeboodschap van het evangelie ontvlamde, van eerlijke zorg om het Rijk Gods vervulde, tot in hun binnenste doortrilde mensen betekenen meer dan twaalf duizend onder zuchten en steunen meegesleepte Christenen.

En dit is het kernpunt van de hele quaestie, waarom het in de huidige crisis gaat. Zowel op maatschappelijk, als economisch, als godsdienstig, als staatkundig gebied moet men niet alleen denken aan nieuwe vaten, waarin de oude verschaalde zuur geworden wijn wordt overgeschonken, maar op de eerste plaats aan nieuwe betere wijn.

Niet verandering van organisatie en nieuwe vormen, maar een nieuwe geest in de zin, zoals Z.H. de Paus in zijn kerstboodschap aan de wereld heeft aangekondigd, zal het aanschijn der aarde moeten vernieuwen en de mensen uit deze geweldige crisis verlossen.

Moge 1941 de wereld een heel eind op deze goede weg brengen.

---

[1]) Men zie ‚Ingezonden" elders in dit blad.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Wij staan op het einde van het oorlogsjaar 1940, één van de ergste jaren, die de mensheid ooit beleefd heeft. En niet weinig wordt de situatie verergerd, wanneer we in acht nemen, dat deze grote ellende door en over **Europa** gekomen is, het classieke werelddeel der beschaving.

Toen het jaar begon, was Polen al overrompeld, wat tot gevolg had de oorlogsverklaring van Frankrijk en Engeland aan de Nazis; en voerde Finland nog zijn hopeloze strijd tegen den Russischen overweldiger. 13 Maart bracht den Finnen een nadelige vrede, maar in het overige Europa zou de oorlog al heel spoedig nieuwe veroveringen maken.

Een maand later immers begon de invasie in Denemarken en Noorwegen, waar zes dagen later de geallieërde troepen tegen de overweldigers begonnen op te treden; echter zonder succes; en twee maanden later waren ze allen weer terug in de zwaar bedreigde eigen gebieden. Doch de Noorse invasie was nog maar een klein voorspel van de overrompeling van België, Nederland en Luxemburg op de 10e Mei.

Vier dagen later moest Nederland al capituleren, maar 9 dagen later bedreigden de Nazis reeds de poorten van Parijs en werd Gamelin door Weygand vervangen. Deze kwam te staan voor een verloren zaak en toen op 28 Mei Koning Leopold zich overgaf, was het Engelse expeditieleger genoodzaakt zo spoedig mogelijk het Europese strijdtoneel te ontruimen: 2 Juni kon Engeland melden, dat reeds 4/5 van de BEF uit Vlaanderen was geëvacueerd.

Toen Duitsland op 5 Juni zijn Somme-offensief begon, de slag om Frankrijk, moest volgens de uitdrukking van Daladier zelf, er een groot wonder gebeuren, wilde Frankrijk nog gered worden. Mussolini allerminst verwachtte dit wonder en dacht gemakkelijk een stuk te kunnen krijgen van den gewonden adelaar en verklaarde daarom op 10 Juni de oorlog; een der laagste daden in het afgelopen jaar, maar voor welke Italië reeds aardig zijn straffen thuis gekregen heeft. Op 14 Juni trokken de Duitsers Parijs binnen en Pétain, intussen opvolger geworden van Reynaud, vroeg een wapenstilstand, vermoedelijk om Frankrijk van de revolutie te redden.

Op 22 Juni werd in het bos van Compiègne deze wapenstilstand aanvaard; maar de volgende dag stichtte De Gaulle in Londen het Frans nationaal comité voor oorlog, om de strijd der vrije Fransen voort te zetten. 's Daags daarop werd ook met Italië de wapenstilstand gesloten en hield de strijd in Frankrijk op.

Evenals na de verovering van Polen eiste nu ook weer de Rus na de val van Frankrijk zijn deel in de buit en bezette Besarabië en de Bukowina.

Engeland trachtte intussen te verhinderen, dat ook de Franse vloot een werktuig werd in handen der Nazis en vernietigde o.a. een groot deel ervan bij Oran. Het gevolg was, dat Pétain de relaties met Engeland na een 36-jarige Entente cordiale verbrak.

Nu restte voor Duitsland nog Engeland. En na een dreigende redevoering van Hitler, welke door Engeland heel laconiek werd beantwoord, begon op 8 Augustus het grote luchtoffensief tegen Engeland, dat tot nu toe voortduurt en door de Engelsen met even grote kracht wordt beantwoord.

Het vrijwel enige succes konden de Italianen op 19 Augustus boeken door de inname van Engels Somaliland; de inval immers, een maand later in Egypte heeft in de laatste weken tot zulk een débacle geleid, dat we eerder van een val dan van een inval mogen spreken.

Van groot belang was in het afgelopen jaar voor de geallieërden de houding van de Verenigde Staten, welke van een duidelijk uitgesproken sympathie overgegaan is naar daadwerkelijke steun zonder echter tot de belligerentie toe te treden. Op 3 September kwamen de Verenigde Staten overeen met Engeland tot de schenking van 50 opgelegde destroyers tegen de permissie aan de Verenigde Staten om in Engelse bezittingen op het Westelijk halfrond verschillende oorlogsbases op te richten.

Nu echter in de laatste weken de Verenigde Staten nog verder wilden gaan en ook een modus zochten om de Duitse in Amerika opgelegde schepen aan de geallieërden uit te leveren, is Duitsland met bedreigingen voor de dag gekomen, waarop we vermoedelijk eerst in het nieuwe jaar een antwoord zullen horen.

Deze Nazi-bedreiging was echter niet de eerste reactie op de Amerikaanse hulp. Het pact van 27 September, waarbij Japan zich bij de as aansloot, mag zeer zeker ook als een reactie beschouwd worden, hoewel deze „anschluss" niet meer bleek te zijn dan een berg die een belachelijk muisje baarde. Engeland beantwoordde echter deze daad van Japan met heropening van de Burmaweg.

Met grote spanning zag Europa uit naar de gebeurtenissen, welke op de Brenner-conferentie; de tweede van dit jaar, zouden volgen. Achteraf is het wel eens aardig de resultaten van deze conferentie op te sommen: nl. **11 October** Duitse inval in Roemenië; **28 October** Italiaanse inval in Hellas en vermoedelijk ook de besprekingen met Molotoff op **12—14 November** met daartussenin de besprekingen met den Spaansen Minister Suñer. Successen, dit weten we nu ook, vallen er bij deze manipulaties niet te boeken. Evenmin lijken ons voordelen te vinden in de aansluitingen van Hongarije, Roemenië en Slowakije, welke op 20, 23 en 24 November plaats hadden. Voor het Duitse publiek, dat onder de Nazis, in een stemming leeft, van „er moet wat gedaan worden", hebben ze misschien betekenis, maar in werkelijkheid hebben ze, zoals thans wel duidelijk blijkt, niets kunnen afdoen van de steeds toenemende nedergang, waaraan de as-mogendheden momenteel lijdende zijn.

Nadien zijn er immers aan de as geweldige slagen toegebracht en heel biezonder aan Italië. De moed en het succes der Grieken inspireerde blijkbaar de Engelsen, die in Egypte nog grotere successen behaalden dan de Grieken in Albanië en het Italiaanse leger eenvoudig in de pan hakten. Maar ook de Italiaanse vloot, die maar steeds de strijd ontweek, heeft in havens als Taranto, Bari en Brindisi geweldige verliezen geleden van de Engelse bommen.

Hoe Duitsland zijn stumperigen bondgenoot zal helpen, zullen we wel in het nieuwe jaar te zien krijgen; wanneer tenminste het respect, dat de belligerenten voor het heilige Kerstfeest — tegen aller verwachting in — getoond hebben, zich ook nog onder het octaaf zal voortzetten.

Ten slotte bracht evenals het vorige jaar Z.H. de Paus ook thans weer zijn kerstboodschap aan de wereld; een herhaling in andere woorden van de grondslagen, welke hij het vorige jaar de wereld reeds voor hield en waarop alleen de ware vrede kan gevestigd worden, nl. het verdwijnen van de haat en de propaganda, die op de haat gebaseerd is; het herstel van het vertrouwen en de handhaving der overeenkomsten; het verdwijnen van het beginsel, dat macht recht is en een terugkeer van de moraal in de internationale verhoudingen; het verdwijnen van zekere nationale en economische theorieën; en ten laatste het verdwijnen van het egoïsme, dat de nationale eer besmeurt en plaats zal moeten maken voor een eerlijke, broederlijke, economische en wettelijke samenwerking.

Mogen de volkeren in 1941 de waarheid van deze grondslagen inzien; er zal echter voordien nog heel wat op de wereld moeten veranderen.

Op de laatste Zondag van het oude Jaar bracht President Roosevelt een boodschap aan het Amerikaanse volk, met het doel om niet alleen het huidige volk, maar ook de kinderen en kindskinderen daarvan voor een oorlog te behoeden.

De President noemde de huidige crisis de ergste, welke het Amerikaanse volk ooit doorleefd had en de gevaren van thans de grootste, welke de Amerikaanse beschaving ooit bedreigd had. En als uitgangspunt van dit gevaar noemde Roosevelt het pact dat op 27 September werd gesloten, toen Japan zich verbond aan de As-mogendheden, en deze toen een bedreiging vormden tegen Amerika om zich niet te verzetten tegen de veroveringsplannen van deze drie machten.

Er zijn er die zeggen, dat de oorlog in Europa Amerika niet aangaat. Maar het is voor Amerika van het grootste belang, dat de as geen macht krijgt over de Atlantische en Stille Oceaan want anders zal Amerika steeds een militaire economie moeten voeren. En hoe de as er op uit is om vaste voet in het Westelijk halfrond te krijgen, dit bewijzen de machinaties van vijfde colonnes, geëmigreerde Duitsers en spionnen. En het is de laatste twee jaren wel gebleken, dat geen enkel land de Nazis tot bedaren kan brengen. De president sprak zijn hoop en verwachting uit dat Amerika geen soldaten naar Europa behoefde te zenden; maar hulp zou aan Engeland in de hoogste mate gegeven worden in de vaste overtuiging, dat de As de oorlog zal verliezen.

Mogen deze laatste woorden van den president in 1941 werkelijkheid worden.

Bij het einde des jaars danken de Redactie en de Administratie van de „Amigoe di Curaçao" allen voor de belangstelling en medewerking, die zij van zovele zijden in het afgelopen jaar mochten ondervinden, en zij wensen tevens bij den aanvang van het Jaar des Heren 1941 aan haar lezersvrienden, adverteerders en andere betrekkingen die Vrede toe, welke alle verstand te boven gaat.

INGEZONDEN

Wat bedoelde de Paus? — Scherpe critiek op „Vrij Nederland".

„Een dezer dagen hoorde ik over de radio een en ander uit de Kerstboodschap van Z.H. den Paus. Het meeste hierin trof mij hetgeen Hij zeide over de nieuwe wereldorde. Waarschijnlijk trof mij dat zo, omdat ik juist diezelfde dag aan mijn vrouw iets dergelijks schreef. Volgens de berichten van de Curom schijnt die passage ook in Engeland sterk de aandacht getrokken te hebben. Daar ging men evenwel uit van de idee, dat het speciaal gezegd werd met het oog op de nieuwe „Nazi"-wereldorde. Evenwel meende ik het anders te verstaan, ik meende dat Z.H. doelde op àlle nieuwe wereldorden, die thans in de maak zijn. Gaarne zou ik van u vernemen of ik dat goed begrepen heb.

Bij enkele der weinige gelegenheden, dat ik als zeeman de Nederlandse radio-uitzendingen thuis kon beluisteren, had ik het voorrecht enige malen H.M. de Koningin te horen spreken. Zeer ijverde Zij voor „Morele Herbewapening", ook in de bedoelde radio-toespraken. Datzelfde meende ik te horen in de Kerstboodschap van den Paus. Het merkwaardige is, dat men thans, nu dat m.i. meer dan ooit nodig is, in het geheel niet meer van hoort. Integendeel. Als men „Vrij Nederland" leest, krijgt men sterk de indruk, dat dit weekblad sterk liberaal getint is en zeer zeker niet de geest ademt, die ik verwachtte van een Christelijk volk in nood. Gehele pagina's zijn gewijd aan flauwe moppen over schuilkelders e.d. zouteloze nonsens. Weinig vind ik daarin van de Christelijke geest van onze Koningin. Ons volk is in nood, in verdrukking, en zucht daaronder, en ziet nog dagelijks slachtoffers vallen van de bomaanvallen op Nederland. En waarover kan men nu lezen in de vrije Nederlandse pers? Over lunches aangeboden door diverse hoge pieten, hoe men eten moet in Engeland, hoe men de soeplepel moet houden, of men een dame al of niet mag groeten op straat en al dergelijke belangrijke dingen. En het volk is in nood!!

Ik lees van vertrouwen in de overwinning, vertrouwen op den semi-dictator Churchill. Zijn dat de mensen, die strijden voor vrijheid en Christendom? Is er in deze oorlog geen plaats meer voor God? Strijden we voor Christendom zonder God? Is de Kerstboodschap van den koning van Engeland, niet een epistel, dat Hij op iedere andere dag als juist op Kerstdag had voor kunnen lezen? Ik zou zo voorlopig wel door kunnen gaan. Maar zeker is, dat, als we deze oorlog winnen, wat God geve, hij ons al bitter weinig geleerd heeft en ik kan maar weinig vertrouwen hebben in de wereldorde, die ons dan weer voorgezet wordt, omdat ze niet opgebouwd wordt in de Christelijke geest. Ongetwijfeld zijn er in ons Vaderland zeer velen, die het daar op aan willen sturen, maar of ze daar sterk genoeg voor zullen zijn? Ik wil maar zeggen, dat de bedoelde passage zeer zeker ook zal gelden voor andere wereldorden dan juist alleen die der Nazis.

Zo graag zou ik veel meer willen zeggen, maar het is een beetje aan de gevaarlijke kant om op Curaçao te zeggen, wat je denkt, ofschoon we dan hier in vrij Nederland zijn. Op Curaçao is het al niet veel beter gesteld, ze gaan hier dansende door het leven, of er in de wereld niet anders bestaat dan lol en pret. Als er gelden nodig zijn voor het Rode Kruis, dan kunnen die blijkbaar niet anders verkregen worden dan door het organiseren van kermissen, eindigende in een dronkenmanspartij. Van verdeemoediging is al heel weinig te merken, noch van „morele herbewapening", waar onze Koningin zo op aandrong, terwijl men toch zo heel erg op Haar gesteld heet te zijn.

Dat alles zo beziende, meende ik, dat er ook wel degelijk voor ons de noodzakelijkheid bestond... om in de eerste plaats te zorgen, dat onze morele basis op een aanzienlijk hoger plan komt te liggen, alvorens we gaan praten over een „nieuwe wereldorde" en nogmaals: gaarne zou ik van u vernemen of dat inderdaad de bedoeling van den Paus was met Zijn Kerstboodschap. Het mag u misschien vreemd lijken, dat ik als Protestant me juist tot u wend, maar ik meen ontdekt te hebben, dat de „Amigoe" heel wat objectiever kijk heeft op de zaken, dan „Beurs en Nieuwsberichten".

Kapitein G. J. C. Smit.

Naschrift:

Gelijk de „Amigoe di Curaçao" reeds enkele malen heeft geschreven, heeft de Paus meer dan eenmaal de moeilijke positie belicht, waarin Hij als vader van over zovele verschillende naties en rassen verspreide kinderen vertoeft. Zijne Heiligheid heeft dan ook nimmer voor dit of dat volk partij gekozen, doch steeds met nadruk gewezen op Zijn partijkeuze voor rechtvaardigheid. Men kan veilig aannemen, dat de Paus fel tegen de totalitaire beginselen is, die de persoonlijke verantwoordelijkheid van ieders eigen geweten doden, doch evenzeer zal Hij tegen een liberalistisch Gods water over Gods akker laten lopen zijn. In Zijn Kerstrede heeft de Heilige Vader nogmaals zijn bekende 5 punten naar voren gebracht, waarop alleen een duurzame en rechtvaardige vrede kan worden opgebouwd.

Wij hopen overigens in een artikel verder op de door den kapitein aangeroerde quaestie terug te komen.

Redactie „Amigoe di Curaçao".

BUITENLAND

EEN HANDDOEK PER JAAR.

Ook Japan gaat meedoen aan de zegeningen van de „nieuwe orde".

Bij de „nieuwe orde", die vrijheid brengt, behoort o.a. stricte beperking van de meest gewone dingen. In Japan is nu weer het nieuwste, dat het Handelsministerie heeft gedecreteerd, dat ieder slechts één handdoek per jaar mag verslijten...

Op rantsoenkaarten kan elk één handdoek per jaar kopen. In Japan zijn alle wollen, katoenen, linnen, flanellen e.a. goederen op rantsoen.

GAAT HITLER NAAR ITALIË?

En Trieste??

Persoonlijk zal Adolf voorlopig wel niet gaan, doch Knecht Benito bij zich ontbieden, als dat nodig is. Uit Istanboel komen echter geruchten, dat een Duitse invasie in Italië dreigend is. Ook uit U.S.A. komen steeds meer geruchten over onrust in Italië (zie bericht „Italië kookt" in dit nummer).

Na de Italiaanse débacle in Albanië en met een tweede débacle in het zicht in Africa, zou Italië wel eens even gedemoraliseerd kunen worden als Frankrijk was kort voor het de oorlog verloor. En als het zover is, zal Adolf er geen gras over laten groeien en oude wens te vervullen: Trieste te pakken en een uitweg naar de Middellandse Zee te hebben (bevolking in Triestse voelt niet Italiaans; doch in de provincie erom heen wel sterk Italiaanse sympathieën).

ITALIË KOOKT.

Mussolini's opvolger.

„New York Times" zegt, dat de onrust in Italië allerwegen toeneemt, doch dat het door de sterke censuur erg moeilijk is iets bepaalds te vernemen. Maar censuur ten spijt, is de toon van de Italiaanse bladen zelf wat bitter: prijzen lopen op, smokkel wordt nodig, wisseling in legerleiding.

Het blad heeft zelfs berichten binnen gekregen, dat er gesproken wordt over...... Mussolini's opvolger! Dit zou zijn **Dino Grandi** (Grandi was gezant te Londen tot Sept. 1939).

In elk geval is er geen brandstof, benzine, spaghetti, vlees en wijn genoeg meer. Alles is gerantsoeneerd en erg gerantsoeneerd.

Oorzaak: Italië's vloot is machteloos tegenover Britse blokkade.

Dat de Italianen geen Duitser kunnen zien, schreven wij reeds vaker. Deze volken liggen psychologisch en ethnisch te ver uiteen.

FLUITEN VERBODEN.

In Noorwegen is fluiten verboden, daar het publiek op lachwekkende wijze floot, als Duitsers in de buurt waren. Als er „newsreel" over Duitsland gegeven wordt, zingt publiek ostentatief het Noorse volkslied.

POLEN.

Men schat, dat sinds invasie in Polen (1 Sept. 1939, heden 1 jaar + 122 dagen geleden) door oorlog en latere uitmoording 3.000.000 Polen het leven gelaten hebben (totale bevolking van Polen vóór invasie 33½ millioen, waarvan 61% R.K., 10% Jood 4% Protestant).

ARUBA

DE BEGROTING IN DE RAAD VAN ARUBA.

De chauffeur van den Gezaghebber was alleen op de publieke tribune, toen dezer dagen in de Raad van Politie de begroting behandeld werd. Aanwezig waren de heer Gezaghebber als voorzitter en Dr. A. F. Dussenbroek als landraad. Landraad Arends was zonder kennisgeving weggebleven. De griffier zat er voor de notulen en de pers was vertegenwoordigd door de „Aruba Post". Zoals de „Amigoe" van 21 Dec. blz. 2 aankondigde, was de vorige vergadering verdaagd, omdat er niet voldoende publiciteit aan gegeven was. De publieke **belangstelling voor een belangrijke zitting** als deze, waarin de begroting behandeld werd, bleef evenwel miniem.

Dr. Dussenbroek vindt in deze armzalige vertoning dan ook gerede aanleiding, om te wijzen op een door hem al lang verlangde reorganisatie van de Politieraad.

Inderdaad is de situatie thans zeer vreemd. Voorzitter en enig lid bevechten elkaar, terwijl de eerste steeds als overwinnaar uit het strijdperk komt, omdat hij als voorzitter beslissen moet, en zijn voorzitterlijke stem doorslaggevend is.

Dr. Dussenbroek had tot taak den Gezaghebber intellectueel te overtuigen op straffe van steeds de verliezende partij te zijn.

De Gezaghebber wijst er op, dat de begroting 1942 zeer bescheiden van opzet is, hetwelk Dr. Dussenbroek eveneens beaamt en hij maakt nog enige algemene opmerkingen. Hij vindt de totaal post uitgetrokken voor de ambtenaren te hoog. Op voorstel van Dr. Dussenbroek wordt het bedrag kinderfeesten en nationale feesten verhoogd van 1500 tot 2000 gulden om nationale beweegredenen. **Ook maakte hij aanmerking dat de Methodistische voorganger ƒ 2700 per jaar ontvangt en één R.K. geestelijke slechts ƒ 2450.** Hij wijst nog op de wantoestand, dat de kwekelingen in de lagere klassen op Aruba uitgebuit worden. Soms een kwekelinge voor een klas van 70 kinderen. Een bedrag van ƒ 150.000 zal besteed worden voor herstel en verbetering van wegen. Beide leden zijn het met deze post eens en omdat ze nu niet te overtuigen hebben, schilderen ze elkander met een fanatiek genoegen verschillende voorbeelden van wegenellende. Waarschijnlijk heeft de chauffeur dit gedeelte der begroting het best begrepen en zou hij, had hij kunnen applaudiseren, die niet hebben nagelaten. Hier werd de Politieraad werkelijk één en de publieke tribune smolt samen met haar vertegenwoordigers.

Het totaal cijfer der begroting is ƒ 1.344.23 plus nog bijna een millioen voor de vele posten vermeld pro memorie en de politie.

Na twee en half uur zwoegen was de zaak in kannen en kruiken en was de begroting voor het jaar 1942 netjes voor elkaar.

Politieraad, pers en publiek (misschien was dat al verdwenen) verlieten het gebouw. Deze vertoning doet geen goed aan de ware democratie.

„ARUBA POST" IN LAST.

Zetter pleegt contract-breuk.

Het r.k. weekblad „Voz di Aruba" becritiseerde dezer dagen het Rode Kruisbestuur te Aruba, dat een man in dienst nam voor administratief werk tegen een vrij hoog salaris, terwijl leden van het Rode Kruis, die voor deze betrekking in aanmerking hoopten te komen, werden gepasseerd. In feite werd deze betrekking onderhands weggegeven.

Onze Arubaanse correspondent voegt hieraan toe, dat de man aanvankelijk 175 gulden per maand zou krijgen (halve dag), doch dat het baantje ten behoeve van den man tot 225 gulden werd uitgebreid (gehele dag). De man in quaestie was een linotypist, in dienst bij de „Aruba Post" en bij contract aan de drukkerij van dit blad verbonden (contract loopt af September 1941), en voor rekening van dit blad indertijd uit Nederland overgekomen. Hij zei opeens: Ik scheid er mee uit — kwam de volgende dag niet meer, en was de dag daarna in zijn nieuwe functie. De „Aruba Post" deelt mede dat zij het Rode Kruis Bestuur ervan in kennis stelde, dat de nieuwe functionaris onder plegen van contractbreuk zijn werkzaamheden had verlaten. Desondanks werd de man bij het Rode Kruis gehandhaafd.

Hierdoor verklaarde het Rode Kruisbestuur van Aruba zich solidair met een contractverbreker dupeerde de „Aruba Post" (de man is de enige linotypist op Aruba), en terwijl vele leden van het Rode Kruis het baantje gaarne gehad zouden hebben werd een ander aangesteld voor een salaris, waarvoor meer dan 1000 leden vereist worden om het bedrag jaarlijks bijeen te krijgen. Het ergste is evenwel dat het Rode Kruisbestuur meende, dat het de redacties van de „Voz di Aruba" en de „Aruba Post" mocht dwingen het Rode Kruis in haar bladen hoog te houden. In feite evenwel wordt de critiek op het Rode Kruisbestuur van Aruba sterker en een feit is, dat een aantal van de meest verdienstelijke leden zich terugtrokken, o.a. de technische leider van de Transportcolonne.

Tot zover onze Arubaanse correspondent.

De contractbreuk is uiteraard een zaak, die den rechter moet worden voorgelegd. Een tweede vraag is evenwel, of speciaal in de tegenwoordige omstandigheden misstanden — of vermeende misstanden — in een organisatie, waarvan in Nederland, de meest vooraanstaande persoonlijkheden actief deel uitmaken, getolereerd mogen worden.

DE LAGO GAAT NIET BEZUINIGEN.

Er circuleren hier vele goede berichten, dat de aangekondigde inkrimping bij de Lago niet zal doorgaan, doch dat integendeel veel werk na 1 Januari zal loskomen.

CURACAO

MEDEDELING.

Met ingang van heden gelieve men alle correspondentie voor de Redactie, zowel als voor de Administratie van de „Amigoe di Curaçao", te adresseren naar Postbus 80, Willemstad.

De Redactie.

HET FEEST DER ZONNEKINDEREN TE WISHI.

Eerste Kerstdag was voor de parochie van de H. Theresia te Wishi wel biezonder het feest der kinderen. Om 16 uur werd tijdens een Lof een leidster geïnstalleerd van de nieuw opgerichte afdeling der Zonnekinderen. Mejuffrouw Maria Winklaar nam deze taak van leidster gaarne op zich.

Bovendien werden de eerste 25 kinderen als aspirantleden aangenomen.

Na de kerkelijke plechtigheid was er om 18.30 uur in het oude weeshuis van Habaai een uitvoering door de meisjes.

Onder de genodigden merkten wij op de Paters Ir. de Bruyn, Algemeen Directeur der Jeugd-Organisaties, en A. Volk, Pastoor S. Hagemans, voorts de Eerwaarde Soeur Supérieur M. Luciana en nog enige andere Soeurs.

DE WANDELTOCHT.

De organisatoren van de wandeltocht op Tweede Kerstdag mogen van een groot succes gewagen. Reeds vroeg in de ochtend marcheerden de verschillende groepen prachtig in formaties af.

De terugtocht der wandelaars was een sportief en mooi gezicht.

KAPELWIJDING TE SANTA ROSA.

De nieuwe kapel van St. Joseph is een schone aanwinst voor het weeshuis te Santa Rosa. Een prachtig altaar in wit en donker marmer is het middel punt van de mooie kapel. De heer Morel is de bouwer en heeft alle eer van zijn werk.

Donderdagochtend wijdde Zijne Hoogwaardige Excellentie Petrus Innocentius Verriet de kapel in en consacreerde Hij het altaar. Hij werd geassisteerd door zijn secretarissen Paters Ir. de Bruyn en W. Brada, en de Pater Gallé, pastoor van St. Rosa, Pater R. Meussen, rector van Scherpenheuvel, en Pater W. L. de Barbanson, conrector van het St. Elisabethsgasthuis.

Pater Weenink droeg het eerste H. Misoffer op. De relieken van de heilige martelaren Vincentius en Saturninus werden in het altaar gelegd.

Aanwezig waren nog de Paters Cl. v. Looy, Pastoor van de Rozenkranskerk met Pater Cl. Lamers en Pastoor Spekle van Montagne. Ook de directeur van Scherpenheuvel de Eerwaarde Frater Lucius, woonde de plechtigheid bij.

INDISCHE SCHUILKELDERS ZIJN BETER.

Vorige week arriveerden op ons Eiland de nieuwe afleveringen van „d'Orient", waarin een artikel over de schuilkelders in het Gebiedsdeel Nederlands Oost Indië. Veertien mooie foto's gaan erbij en daaruit wordt maar al te duidelijk, dat de schuilkelders in ons transpacifische Gebiedsdeel heel wat mooier zijn aangelegd dan de het Curaçaos stadsschoon ontsierende holen en spelonken alhier. Dáár geen kapotte zandzakken, maar een verscheidenheid van kelders, schuilloopgraven, bovengrondse schuilplaatsen, zowel particuliere als gouvernementele. Uit het artikel blijkt, dat de aanleg van particuliere schuilkelders of—plaatsen sterk bevorderd wordt en onder leiding staat van gratis te verkrijgen helpers. Wie het zonder deze doet, komt bedrogen uit, want als na keuring zijn schuilplaats ondoeltreffend blijkt, moet het ding worden afgebroken. Wij bevelen dit tijdschrift aan onze Autoriteiten ten zeerste aan, want te dezen opzichte is er op Curaçao nog veel te verbeteren.

Op foto nr. 1 zitten twee heren in een mooie schuilkelder, één rookt een pijpje — het is misschien nuttig erop te wijzen, dat in de meeste oorlogvoerende landen bij luchtalarm **alle pijpen, sigaren en sigaretten gedoofd moeten worden en verband met dreigend gasgevaar.**

KONINKLIJKE VERENIGING „OOST EN WEST", AFDELING CURAÇAO.

Studiecommissie:

„Oost en West" heeft uit betrouwbare bron vernomen, dat de Studiecommissie in Nederland nog steeds haar werk verricht, hoewel vanzelfsprekend geregeld contact met ons Gebiedsdeel niet mogelijk is.

Erelidmaatschap van Dr. H. Polvliet.

Op de buitengewone algemene ledenvergadering van de Afdeling Curaçao van de Koninklijke Vereniging „Oost en West", gehouden op 18 Juni jl. ter gelegenheid van het tweede lustrum der Afdeling, is bij acclamatie tot erelid benoemd de oprichter en oud-voorzitter Dr. H. Polvliet, aan wiens initiatief en werkkracht het te danken is, dat de Afdeling Curaçao thans als zelfstandig lichaam kan optreden, en zodoende de taak kan overnemen van de tijdelijk lamgeslagen vereniging in Nederland.

ONZE TAAL.

Curaçaose Pers.

In het laatste „Aan het einde van de Week" van dit jaar schrijft de Redactie van de Beurs-en Nieuwsberichten over „beter Nederlands op Curaçao". In verband daarmede prijst de geachte Redactie het streven, dat er bij de „Amigoe di Curaçao" altijd voorgezeten heeft, taalzuiverheid na te streven. Inderdaad menen wij, dat — gelijk wij o.a. in de „Amigoe" van 14 Dec. jl., blz. 6, schreven — taalslordigheid even gevaarlijk is voor het voortbestaan van ons land en volk als een Nazi-inval. Het blijft evenwel een feit, wij haasten ons dit eigener beweging te constateren, dat er steeds correctie— en taalfouten in de „Amigoe" voorkomen. Ieder, die weet, hoe een krant tot stand komt, zal dit begrijpen, al blijft elke zelfs kleine fout een ernstige, nimmer goed te praten feil. Bewust dan van deze tekortkomingen, willen wij ook aan onze zijde deze belangrijke uiting van nationaal gevoel van de Beurs-redactie ter kennis van de Amigoe-vrienden brengen en de hoop uitspreken, dat in een Gebiedsdeel, waar met de Nederlandse taal in velerlei opzicht zo erbarmelijk wordt omgesprongen — ook onder de in het Moederland geboren —, autoriteiten en bevolking het belang van een toezien op taalzuiverheid zullen inzien.

Rest ons slechts der Beurs-redactie voor haar zo vriendelijke opmerking dank te zeggen en haar voor het nieuwe jaar onze gelukwensen aan te bieden in de verwachting van een gezamenlijke actie voor nationale belangen.

DE CUROM BIJ DE JAARSWISSELING.

Evenals met de Kerstdagen heeft de Curom ook nu weder een prachtprogramma samengesteld.

Op **oude jaarsavond** (19 uur) zullen er twee kerkdiensten worden uitgezonden. Een R.K. dienst uit de kerk van O. L. V. van de berg Carmel te Groot Kwartier. Het Nederlands mannenkoor onder leiding van **Dirigent Kees Sengers** zal het lof **zingen en Pater Augustinus van der Meer O.P.**, zal de predicatie houden.

Om 20 uur zal vanuit de kerk van de Protestantse Gemeente Emmastad te Rio Canario ook een dienst worden uitgezonden. **Ds. C. Th. Steenstra** zal hierin voorgaan.

Om 21 uur volgt muziek. De Engelsen zullen van Asiento uit een concert geven.

Op **nieuwjaarsdag** is er des ochtends en des avonds een uitzending. In het biezonder maken wij onze lezers merkzaam op de nieuwjaarsrede van **Dr. W. J. Goslinga.**

Teun Don speelt muziek van Sweelinck. Uit „Gijsbrecht van Amstel" zullen fragmenten worden voorgedragen.

Overigens zie men de radiobode.

S.U.B.T. — JONG HOLLAND. 1—0.

S.U.B.T. wint het Prins Bernhard-fonds-tropee.

Na lange tijd moest Jong Holland weer eens haar meerdere in S.U.B.T. erkennen en wonnen de blauw-gelen zeer verdiend met 1—0. Had vrouwe Fortuna de kampioenen iets minder toegelonkt, dan zou het beslist niet bij dit ene goaltje gebleven zijn en hadden de blauw-gelen zeker met 2—0 of 3—0 kunnen winnen.

Waar het aan lag? Ja, dat is moeilijk te zeggen: de S.U.B.T.-ers waren meestal iets sneller, zaten beter op de bal en plaatsten minder slecht dan de rood-wit-blauwen, maar dan komt ook nog bij, dat Jong Holland er niet in scheen te kunnen komen en de gehele middag mat speelde. De zwakste punten waren hier wel L. Willemse en Troeman.

Over de wedstrijd zelf zullen we kort zijn.

De eerste helft was wel een erg slappe vertoning, waarbij het wel bleek of alle spelers erg met hun zenuwen hadden te kampen. Cesar Bosch en „Dagadan" geven ieder gewoon een goaltje aan Jong Holland cadeau. Eerst is het Bosch, die op nog geen vijf meters van het doel alleen tegenover keeper Koenen komt te staan, zijn schot lijkt gewoon op niets! Dat had een goal moeten zijn, Cesar!

„Dagadan" doet het enkele minuten vóór de rust even mooi na!

Na de thee wordt er beter gespeeld, met meer samenhang. Langzaam neemt S.U.B.T. het spel weer in handen. En dan, na zes minuten lukt het: Bosch kogelt eerst nog tegen de lat, maar dan is Hernandez er als de kippen bij en deponeert de terugspringende bal in de touwen.

Jong Holland probeert het nu en dan wel met een aanval, maar ver komen de rood-wit-blauwen gewoonlijk niet. Meestal is het S.U.B.T., die in de aanval is. Verandering komt er niet meer in de stand, zodat als scheidsrechter Elfrink affluit, de blauw-gelen verdiend hebben gewonnen.

THEATER ROXY.

Op 1 en 2 Januari zal tijdens beide avondvoorstellingen in Roxy een film vertoond worden over ons Gebiedsdeel Nederlands Indië.

Deze alleszins interessante film van dit deel is sterk aan te bevelen.

Zie de annonce.

STATENVERGADERING OP 30 DECEMBER 1940.

Onder de „Ingekomen Stukken" bevindt zich een schrijven van den Gouverneur over uitstel van een regeling: Inkomstenbelasting met kinderaftrek; zonder de uiteindelijke opbrengst dier belasting te verminderen. Hij zegt echter toe, dat gezorgd zal worden, dat de toegezegde wijziging op 1 Mei 1941 in werking zal kunnen treden.

Ook worden de heren **A. van der Laan**, Procureur-generaal en **Ir. C. A. Willemse**, directeur van 's Lands Radio- en Telefoondienst gemachtigd de Staten namens het Bestuur inlichtingen te verschaffen. De directeur van Dasez luistert de vergadering dus slechts op door zijn zwijgende tegenwoordigheid.

De Voorzitter der Staten verwelkomt de gemachtigden en opent de beraadslagingen over de 2de Suppletoire Begroting 1940.

Allereerst krijgt het woord **Dr. M. F. da Costa Gomez.** Deze betreurt de afwezigheid van den administrateur van Financiën, met wien hij gaarne van gedachte wilde wisselen. Hij juicht het ten zeerste toe, dat het batig slot der begroting wordt besteed voor steun aan Nederland. Hij vindt het echter afkeuringswaardig, dat de Memorie van Toelichting zo onoverzichtelijk was en de tijd der behandeling zo kort gemeten.

Erger is het echter, dat de begroting niet op normale wijze behandeld wordt. Het lijkt meer op een fokken van een batig slot voor de steunverlening. Naast de gewone begroting zou hij een buitengewone begroting wensen, die geschapen werd uit de heffing van buitengewone belastingen naast de gewone. Het is onjuist en gevaarlijk de verzekering van steun aan het Moederland af te doen hangen van een eventueel batig saldo.

Het is zelfs de vraag of dit batig saldo van heden wel een batig slot is. Is gedacht aan de biezondere noden van dit Gebiedsdeel zelf. Het probleem der werkverschaffing wordt groter. Laat men gegevens verzamelen. Er moet een opleiding komen voor onderwijzers. Uitbreiding landbouw, enz., enz. Hij is voor een apart fonds, gevoed door biezondere belastingen om Nederland te steunen in de strijd. Hij denkt daarbij aan weeldebelasting, leges, enz., enz.

Hij wijst op het verouderd belastingstelsel, ingewikkeld en vol met fouten. **De belastingwetgeving moet herzien worden, want zij is arm aan sociale inzichten.** Ook de technische bouw van het gehele administratieve stelsel is zeer gebrekkig. Het systeem van opcenten is wel zeer gemakkelijk, maar daarom nog niet redelijk.

Met nadruk vraagt hij de aandacht van het Bestuur voor de grondige herziening van de belastingwetgeving.

De heer **J. de Jongh** zingt de lof van het Bestuur over het tactvol optreden na de inval op 10 Mei. Hij memoreert de vrijheidsdag. Na deze uitbundige lof daalt hij af tot de lagere ambtenaren, de belastingfunctionnarissen, die op een dikwijls minder gewenste wijze hun ambt uitoefenen. Hij vraagt om meer tact, om meer beleefdheid van deze ambtenaren.

De heer **Plantz** moppert over de steeds uitgestelde tariefwijziging bij 's Lands Radio- en Telefoondienst. Men belooft, doch er gebeurt niets.

Dr. W. P. Maal zegt, dat hij de Begroting 1940 niet heeft mede behandeld, omdat er te weinig tijd was, om dit grondig te doen. Ook nu weer is er te weinig tijd. Hij zal zijn stem aan deze Begroting geven alleen omdat de steun aan Nederland direct gegeven kan worden.

Hij protesteert echter fel tegen de behandeling der Staten door het Bestuur. Door het optreden van het Bestuur worden de Staten overbodig en kunnen ze beter naar huis gestuurd worden. Dan kan het Bestuur dictator spelen.

Wat blijft er van het budgetrecht over?

Hij hekelt de belastingpolitiek van het Bestuur. Belastingverhoging zonder bezuiniging. De personeelspolitiek is niet deugdelijk. Waarom wakkert het Bestuur door zijn personeelspolitiek onnodig de wrijving aan, die er vroeger tussen Macambas en Curaçaoënaars bestond.

De schuilkelders vindt hij een raar gevalletje met de gruisvulling, nog gevaarlijk ook bovendien. Trouwens, de zaak staat op invallen.

De heer **J. Rustige** brengt oprechte hulde en waardering aan het Bestuur, vooral voor de snelle en royale steun aan Nederland. Hij wijst op de plicht om met uiterste krachten Nederland bij te staan. Alles moeten wij inzetten om deze strijd op leven en dood te winnen.

Hij vraagt naar een rustig en weloverdacht plan om de mogelijk komende tekorten te dekken en wil een overzicht van het financiëel beleid van het Bestuur.

Hij klaagt, dat de taak der Staten door het Bestuur onnodig verzwaard wordt. Waarom wordt er zo weinig tijd gegeven, om de stukken behoorlijk te bestuderen?

De heer **Dr. A. Desertine** vraagt eveneens tijd om de ingediende stukken te overdenken. Hij bestrijdt ook nu weder zijn stokpaard en vraagt herwaardering van het goud. Dit is pas ook in Oost Indië gebeurd. We hebben hier 9 millioen goud, er zal best een flinke som overschieten. Hij wil de steun van Nederland ook niet afhankelijk maken van een eventueel sluitende begroting.

De Procureur-generaal dankt de Statenleden voor hun eensgezindheid in de steun aan Nederland.

De naar voren gebrachte bezwaren en wensen zal het Bestuur in overweging nemen en op een later tijdstip beantwoorden.

De heer **Willemse** verdedigt zich tegen den heer Plantz en voert al maar verontschuldigingen aan voor het uitstel. Het volgend jaar echter komt de herziening van de tarieven voor elkaar.

De tweede Suppletoire Begroting komt nu in stemming en wordt met algemene stemmen aangenomen.

In behandeling komt nu: Ontwerplandsverordening tot het heffen van opcenten op het biezonder invoerrecht op benzine.

De heer **Plantz** wil de mening van het Bestuur recht zetten, waar deze beweert, dat de 50 opcenten op de benzine door de oliemaatschappij betaald werden en niet door de gebruikers.

Hij wijst er op, dat de exportprijs van benzine 12 cent per gallon is en dat er dus best verlaging mogelijk was, vooral daar de oliemaatschappij op Aruba het voorbeeld gaf.

Nu zou er 24 cent belasting op 1 gallon komen. Het Bestuur moet niet vergeten, dat een auto op Curaçao geen luxe is, maar een behoefte.

Bij de artikelsgewijze behandeling dient **Dr. da Costa Gomez** een amendement in om de 100 opcenten terug te brengen tot 50 opcenten.

Hij wijst hierbij op wat hij gezegd heeft betreffende de belastingwetgeving bij de tweede Suppletoire Begroting.

De **Procureur-generaal** verklaart, dat het Bestuur het amendement van den heer Da Costa Gomez niet aanvaardt.

Het amendement komt in stemming. Elf stemmen worden uitgebracht en elf zijn voor het amendement.

Hierop komt het gehele ontwerp in stemming en dit wordt, gewijzigd door het amendement, aangenomen.

In dank aan de Gemachtigden sluit de Voorzitter de vergadering.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof:

L. J. D. Mendez, schrijver Inspectie Belastingen, 4 weken vrijstelling dienst.

Overplaatsing:

J. F. Willemse, Loods Caracasbaai naar Willemstad; A. van Woenssel, loods, Willemstad naar Caracasbaai; C. van den Linde, loods, St. Nicolaas Aruba naar Willemstad, Curaçao; A. Boomgaart; adjunct-commies belast met werkzaamheden secretaris Voogdijraad naar Bevolkingsbureau en benoemd tot Ambtenaar Bevolkingsregister Curaçao en Hulp-Ambtenaar van de Burgerlijke Stand Curaçao; H. A. Pietersz; adjunctcommies tijdl. belast met functiën Ambtenaar Bevolkingsregister Curaçao en Hulp-Ambtenaar Burgerlijke Stand Curaçao; naar de Gouvernements-Secretarie en tijdelijk te belasten met de werkzaamheden van secretaris van de Voogdijraad.

Commissie bedoeld bij artikel 7 lid 2 sub d van het Kiesreglement 1938.

Benoemd tot plaatsvervangend lid op St. Eustatius: W. P. M. Labega.

Benoeming:

M. E. Haard, telegrambesteller Landsradiodienst tot tijdl. hulp-brievenbesteller; J. W. Goslinga, loods te St. Nicolaas Aruba tot tijdl. havenmeester te St. Nicolaas op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris, Gronemeyer.

PASTOORS PENNINX EN TOLENAAR.

De Zeereerwaarde Pastoor der St. Jozefsparochie te Barber, Pater Henricus Penninx O.P., moest deze week in het St. Elisabethsgasthuis worden opgenomen. Ofschoon er geen direct gevaar is, zal de Pastoor toch vermoedelijk geruime tijd onder observatie moeten blijven. Pater Tobias Jansen O.P. van de H. Familie-parochie te San Mateo is den Pastoor gaan vervangen.

Pastoor Tolenaar, die reeds enkele weken in hetzelfde gasthuis verpleegd wordt, gaat gelukkig **langzaam vooruit.**

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Agenda:

Dinsdag 31 Dec. 21.30 uur: Concert „K.S.L.I.".

23.00 uur Thomasvaer en Pieternel.

23.30 uur Speech van den Directeur.

Woensdag 1 Januari 19.00—21.00 uur: Nieuwjaarsdiner.

Donderdag 2 Januari 19.30 uur: ½ Uur comp. biljarten groep „C".

Zaterdag 4 Januari 20.30 uur: Turndemonstratie t.g.v. de jubileumfeesten v.d. Sportclub „Asiento".

„H. J. A. SCHROEDERSCHOOL".

Met ingang van 16 December jl. is de heer A. H. Eerligh den heer F. J. Mans opgevolgd als Voorzitter van de Commissie van Advies.

De schoolfoto's zijn in Club „Asiento" opgehangen. Bestellingen kunnen daar worden genoteerd tot en met 5 Januari 1941.

SPORTCLUB „ASIENTO"

Hockey.

Donderdag, 2 Januari 1941 onderlinge wedsrijden tussen de volgende elftallen. Aanvang 16.40 uur precies.

ROOD

v. Manen

v. Gogh Mevr. de Vries

Mej. Resoort Bunte Kogeler

v.d Kamp Mevr. Schouwenburg v. Beveren Mej. C. de Vos B. Kuipers

O

Schuitemaker Mej. Klooster Schouwenburg Mej. Nolte v. Doeland

Mej. v.d. Steen Kwestro v. Elsas

Petit Mevr. Deelen

Lambij

WIT

Reserves: Rood: Mej. Philipszoon. Mevr. Kemper, v.d. Vijver, v. Wezel.

Wit: Mej. Struving. Mevr. Mutsaers, de Mol, Hartgers. Deelen.

Scheidsrechters: Mevr. de Nieuwe en J. de Boer.

Lustrum-nieuws.

Algemeen.

De begindatum van de feestviering en herdenking van ons twintigjarig bestaan nadert snel, de laatste voorbereidingen worden getroffen en het geheel belooft een feestelijke herdenking te worden, die nog lang in herinnering zal blijven. Teneinde de herinnering van de feestviering van ons twintigjarig bestaan vast te leggen, is besloten om onder onze leden een photowedstrijd te houden, van sportvoorvallen, wedstrijden, feestelijkheden, enz., gedurende de week 4 tot en met 11 Januari as.

Tot slot brengen wij nogmaals ons programma in herinnering.

Zaterdag 4 Jan. 20.15 uur Gymnastiekuitvoering

Zondag 5 Jan. 9.— uur Zwemfeest te Piscaderabaai

Maandag 6 Jan. 16.30 uur zeilwedstrijd

20.30 uur zeilwedstrijd

Dinsdag 7 Jan. 16.30 uur Tenniswedstrijden

Woensdag 8 Jan. 16.30 uur Athletiekwedstrijden

Donderdag 9 Jan. 16.30 uur Hockeywedstrijden

Vrijdag 10 Jan. 16.30 Voetbalwedstrijd

Zaterdag 11 Jan. 15.00 uur Vrolijke middag

19.30 uur Feestavond.

De vrolijke middag, welke wordt gehouden op Zaterdag 11 Januari, vangt om 15 uur aan. Teneinde toch al onze leden in de gelegenheid te stellen om aan deze Asiento-middag mee te doen, heeft de Directie de toezegging gedaan dat — voorzover de dienst het toelaat — die middag al onze leden om half drie het werk kunnen beëindigen.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

29 December:

Duitse troepen concentreren zich aan de Bulgaarse grenzen met een uitgesproken oorlogszuchtig karakter.

De Hongaarse Minister Teleki nam ontslag, wegens het doortrekken der Duitse troepen door Hongarije. Men verwacht nog meer mutaties.

De treinen in Hongarije staan geheel onder Duitse controle; alle verkeer met Zwitserland is verbroken.

De Engelsen deden zware aanvallen op de kanaal- en Noordzeekusten.

Southampton werd door de Duitsers gebombardeerd.

Niettegenstaande het slechte weer trekken de Grieken op naar Valona.

President Roosevelt hield een belangrijke rede tot het Amerikaanse volk.

30 December:

Londen, de oude stad, werd zwaar aangevallen. Er is voor millioenen schade. Het slechte weer hinderde de R.A.F. maar de Engelsen deden toch aanvallen op de invasiehavens en West Duitsland. Ook Napels werd gebombardeerd.

Hongarije mobiliseert; vermoedelijk tegen de sterke troepenconcentraties **van de Russen.**

NEDERLAND

Rotterdams weeshuis gebombardeerd.

De eerwaarde Zusters op Aruba ontvingen een brief uit Nederland, d.d. 17 November:

Het Rotterdamse Weeshuis werd **op 20 November** voor de tweede maal gebombardeerd.

De afdeling der meisjes werd geheel vernietigd. Er waren enkele lichtgewonden.

Van Den Helder lezen wij, dat de scholen slechts weinig bezocht worden en het hospitaal gesloten is. Slechts zij, die verplicht zijn te blijven, wonen nog in Den Helder en 's nachts trekken zij naar elders. Het is daar levensgevaarlijk met de vele bombardementen.

WIJ ONTVINGEN

Een vulpotlood van **Maduro & Curiels Bank N.V.** — Bedankt.

Van een **Music and Sport store** van **Th. A. Henriques**, Klipstraat, een leuk kalendertje met aardige schoener erop.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.
Van Zondag 29 December 1940.

S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 1—0.
Hiermede is „S.U.B.T." de winnaar van de P.B.-beker.

COMPETITIE 1941.
WEDSTRIJD PROGRAMMA.
MUNDO NOBO

5 Jan. 1941 A-Klasse — Scherpenheuvel 1 — K.S.L.I. 1 (Oehlers)

12 Jan. 1941 — Bondsoefening

HEINTJE KOOL.
(Terrein V.V. Willemstad).

5 Jan. 1941 C-Klasse — Volharding 3 — Jong Curaçao 3 (Dijk)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

HET BESTUUR.

NEDERL. NIEUWS.

Twee Nederlanders ter dood veroordeeld.

Anti-Oranje campagne.

Twee Nederlanders, zo deelt de „Baltimore Sun" mede, zijn ter dood veroordeeld, omdat zij Duitse militaire telefoondraden in Nederland hebben doorgesneden. De gehele Amerikaanse pers maakt in bewonderende termen gewag van de Nederlandse tegenstand, die heeft geleid tot sluiting van de Leidse universiteit en de Technische hogeschool te Delft. De „Indianapolis Star", de „Baltimore Sun" en de „Atlanta Journal" wijden daar o.a. hoofdartikelen aan. Ook het verzet tegen de bevelen van dr. J. van Dam, den nieuwen secretaris generaal voor opvoeding, wekt de aandacht. Reeds is gemeld, dat deze bevelen inhouden: verwijdering van de naam der Koningin uit alle schoolboeken, verbod van socialistische propaganda, van het zingen of spelen van het Wilhelmus, verwijdering van vele Rooms-Katholieke zowel als Protestantse en Joodse hoogleraren van de universiteiten en Hogescholen.

De „Washington Post" meldt, dat de tegenzin tegen de anti-Oranjemaatregelen bij het gehele Nederlandse Volk voelbaar is en dat ook hier de Nederlandse Nationaal-Socialisten, die deze maatregelen billijken, 95 procent van de Nederlanders tegen zich hebben. En het blad voegt hieraan toe. „Alleen in de maand October zijn niet minder dan 133 Duitsers „in Nederlandse grachten geraakt"" .....

(Door de Gouvernementspersdienst verstrekt onder uitsluitende verantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend).

De Nederlandse hulp is van groot belang voor Engeland.

De „Herald Tribune" wijdt een zeer bewonderend artikel aan de hulp, die het „grote vrije Nederlandse imperium" aan de geallieerde zaak brengt. Het jongste optreden van H.M.'s Kinsbergen „toont aan, dat de Nederlandse Koninklijke Marine ook in het westelijk halfrond bewijst, dat zij er zijn mag", schrijft het blad en het vervolgt: „het grootste deel van de Nederlandse marine is intact gebleven. Nederlands Oost Indië draagt van zijn onuitputtelijke rijkdommen zowel in geld als goederen enorm bij in de strijd, en ook Suriname en Curaçao doen hun plicht."

Een Amerikaanse lening aan Nederland?

De New Yorkse bladen „World Telegram" en „Herald Tribune" maken melding van het feit, dat Sir Frederick Philips, onder-secretaris van het Britse Departement van Financiën en de Amerikaanse minister van Financiën Morgenthau de mogelijkheid hebben besproken van een grote Amerikaanse lening aan de Nederlandse regering te Londen, die deze dan weer zal lenen aan Engeland.

Dit zou een vorm zijn om niet in strijd te geraken met de letter van de Johnson Act.

De „Herald Tribune" schrijft, dat Nederland met zijn rijke bezittingen in Oost- en West-Indië en met zijn middelen in de Verenigde Staten, die meer dan duizend millioen dollar bedragen, nog steeds zeer credietwaardig is.

Prinses Juliana is populair in Amerika.

Dat het bezoek van Prinses Juliana aan Washington grote belangstelling en diepe sympathie in de Verenigde Staten heeft gewekt, bewijzen de vele Amerikaanse krantenknipsels aan onze Prinses gewijd, die de Gouvernementspersdienst heeft ontvangen. Daaruit blijkt bovenal, dat onze Prinses een buitengewoon prettige en charmante indruk heeft gemaakt.

„De Nederlandse kroonprinses", zo schrijft de „New York Times" in een uitgebreid artikel, „weet koninklijke waardigheid aan echte democratische eenvoud te paren." Het blad vertelt uitvoerig hoe de prinses, vrijwel onopgemerkt met gezant dr. Loudon, nog een dag in New York heeft gewinkeld. In een drug-store heeft zij een icecream soda gedronken.

De Prinses heeft aangezeten aan twee informele maaltijden; zij heeft geposeerd voor filmopnemingen en zij heeft journalisten ontvangen in haar hotel, de Waldorf Astoria.

Zij heeft verteld van de kleine prinsesjes en hoe zij zich erop verheugde met Beatrix en Irene onder de Kerstboom te zitten, ofschoon zij buitengewoon prettige en interessante dagen in Washington had doorgebracht en New York haar „een heerlijke, grootse stad" toeleek. De Amerikaanse bladen vertellen natuurlijk precies hoe Prinses Juliana eruit zag, de kleur van jurken, schoenen, hoeden. „Zij zag er", zo schrijft Kathleen Mc. Laughlin in de „New York Times", „precies even elegant en chique uit als de elegantste jonge vrouw, die op Fifth Avenue haar kerst-inkopen deed."

Prinses heeft zich, daar zij immers on-officiëel op bezoek was, niet uitgelaten over politieke quaesties. De Amerikaanse pers heeft dat begrepen en gebillijkt.

Een belangrijk Duitse maatregel.

De „New York Herald Tribune" maakt melding van het feit, dat alle Nederlandse goederen die naar Duitsland gaan en alle Duitse goederen, die naar Nederland worden gezonden, vrij zijn gemaakt van invoerrechten. Het blad voegt aan deze mededeling toe: .... maar de Nederlanders voelen er heel weinig voor op deze wijze deel uit te maken van het Duitse economische systeem!!

Klaas Pander overleden.

Klaas Pander, wereldkampioen schaatsen in 1896, oudleermeester van den wereldkampioen Jaap Eden, is te Haarlem overleden.

Hoe Nederland zich houdt.

Het A.N.P. te Londen meldt:

Een ongecensureerde brief uit Amsterdam verklaart, dat de toestand in Nederland aanvankelijk medeviel, doch thans gaat het aandraaien der schroeven zeer snel. Het Nederlandse volk gedraagt zich kranig en was nimmer zo eensgezind. Heel Nederland beluistert de verboden radio, hetgeen niet te beletten is door boeten en arrestaties.

De mensen veroordelen openlijk de Duitsers in treinen, ofschoon zij weten hoezeer het verraad loert. De rantsoenering is uitermate scherp.

Niet alles wat uit Nederland weggehaald wordt, gaat naar Duitsland. Koffie bijvoorbeeld gaat naar Zweden; auto's naar Rusland. In het concertgebouw mag geen „Joodse muziek" worden gespeeld. Mengelberg is bij het publiek in ongenade, wegens opmerkingen, die hij na de overgave maakte. De zaal applaudiseert niet als Mengelberg opkomt en zeer flauw na het concert; als daarentegen Van Beinum Mengelberg vervangt, rijst de zaal als één man op en barst in zeer luid applaus los. Na het Ceciliaconcert merkte Mengelberg op:

„Ik weet wel dat jullie iets tegen mij hebben", waarop een oorverdovend applaus volgde.

Radio gelijkgeschakeld.

Seyss Inquart heeft bepaald, dat de oprichting, instandhouding en exploitatie radiozendstations alsmede die van radio-distributie-centrales uitsluitend door de Staat mag geschieden. Dit natuurlijk: ter algehele gelijkschakeling. De aangekondigde massa gefabriceerde „volksteostellen" kunnen natuurlijk buitenlandse zenders niet opvangen. Men herinnert zich de invoering van de Duitse „Volksontvanger" in Duitsland enkele jaren geleden, waarop men geen kortegolfzenders, dus geen wereldomroepzenders kan ontvangen.

Teken des tijds.

In Nederland is afgekondigd een verordening ter voorkoming van opdrijving van hypotheekrenten.

Personalia.

Overleden: Staatsraad Jhr. Mr. L. Bronkhorst Sandberg; R. Kallenbach, organist van de St. Jan te den Bosch, A. Labouchere, commissaris van de „Porceleyne Fles" te Delft.

Over Nederlands Indië.

Paul Mallon schrijft in de Hearstbladen: „De Nederlanders in Nederlands Oost Indië geven de sterke indruk, dat het niet gemakkelijk zal zijn hen te lijf te gaan. Geheel Nederlands Indië verkeert in staat van beleg. Er is een strenge censuur. Alle Duitsers en mogelijk onbetrouwbare elementen zijn in kampen ondergebracht. En wat de afzet van olie, rubber, tin, enz., betreft, hier heeft het Nederlandse handelsinstinct zich doen gelden: de Japanners hebben massa's beloften gekregen, vele algemeenheden, maar: géén olie, géén rubber, géén tin......"

De Tokio Correspondent van de „New York Herald Tribune" schrijft: „Japan is nu een wanhopige natie en gaat een uiterst hachelijke winter tegemoet. De Japanse Zuidwaartse beweging heeft de fabelachtig-rijke Nederlands Oost Indische bezittingen tot doelpunt en de snelle verarming der Japanse buitenlandse economie en het militair fiasco in China als oorzaak."

Leerrijke Knipsels.

De Gouvernementspersdienst heeft van de Verenigde Staten, Nederlandse bladen van 20 October tot 5 November ontvangen. Het onderstaande is daaraan onleend:

Te Wageningen wordt geëxperimenteerd met het kweken van zg. zeepkruid, omdat de wortel daarvan als surrogaat voor zeep bruikbaar schijnt te zijn.

De toetreding van prof. dr. A. A. Van Schelven, hoogleraar in de geschiedenis aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, tot „Nationaal Front" (leider: Arnold Meyer) — het vroegere „Zwart Front" — heeft in gereformeerde kringen grote afkeer verwekt.

Dr. W. J. W. Kostel is benoemd tot hoogleraar in het Grieks aan de Groninger Universiteit.

Dr. I. Snapper heeft ontslag gevraagd als hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam. Hij vertoeft sedert twee jaar in China.

Eieren worden thans per gewicht verhandeld. Onder de 55 gram 6.5 cent, erboven 7.5 cent.

Teken des tijds: de Dresdense Philharmonie gaf een concert...... voor de Duitse weermacht in het Amsterdamse concertgebouw!

Men kan houtgasblokjes „tanken" aan een aantal benzinepompen......

Seyss Inquart heeft bevolen, dat het gehele „arbeidsfront" van de N.S.B. slechts 17.000 leden tellend, moet worden opgenomen in het N.V.V. (kennelijk om „cellen" te vormen).

Er is een nieuw boek van Willem Elsschot verschenen: „De Leeuwentemmer".

De Bisschop van Breda, Mgr. Hopmans, heeft onder grote belangstelling zijn gouden priesterjubileum gevierd.

Anton van Duinkerken (W. Asselbergs) heeft te Leiden zijn inaugurele rede gehouden als biezónder hoogleraar in de Vondelstudie.

Dr. J. H. van der Maas is benoemd tot hoogleraar in de vliegtuigbouwkunde te Delft.

De Nederlandse filmjournaals van Profilti en Polygoon zijn, — op order van hoger hand — samengevoegd onder de (Duitse) naam: Tobis-film.

Gemengd berichtje: „In de afgelopen dagen zijn in Den Haag hier en daar onregelmatigheden voorgevallen, waarbij voorbijgangers door W.A.-mannen werden gemolesteerd".

In het „Algemeen Handelsblad" van 27 October staat een drie kolom lange verordening bevattende aangifte-verplichting voor Joodse ondernemingen.

Een Haags bericht: „Vrijdag hebben zich in Den Haag wederom onregelmatigheden voorgedaan. Groepen van de W.A., van de N.S.B. hebben niet alleen colporteurs van de Nederlandsche Unie mishandeld, doch tevens aan gewone wandelaars de schildjes van de Nederlandsche Unie afgerukt en vlaggetjes van de rijwielen vernield. Niet minder dan 129 molestaties zouden hebben plaats gehad."

De Nederlandse Schoenenindustrie gaat zich toeleggen op het fabriceren van schoenen met...... houten hakken en zolen.

„Comité Versiering van Oorlogsgraven in Nederland" is opgericht.

Bij de Amsterdamse politie zijn 300 nieuwe agenten aangesteld.

Een nieuw toneel gezelschap onder leiding van Albert van Dalsum is opgericht. Het heet „Toneelgroep Studio" en speelt in het Muzieklyceum te Amsterdam.

Uit een Rotterdamse brief in het „Handelsblad": Het werk van de ploegen, die zochten naar de resten van menselijke overblijfselen of naar voorwerpen, die behoord hebben aan mensen, die verdwenen zijn, is nu wel grotendeels afgelopen......"

De Vrije Universiteit te Amsterdam heeft haar 60-jarige bestaan herdacht.

Een Haagse auto-importeur heeft een „Cabriolet" in de handel gebracht, een licht electrisch voortbewogen voertuigje.

Een zinsnede uit een rede door Dr. H. Colijn te Rotterdam gehouden: „Wij willen allen onafhankelijk blijven, wij willen allen ons eigen volkskarakter handhaven, wij willen allen, dat de band tussen Moederland en overzeese Gewesten bewaard blijft."

Uit een rede van Mr. J. Rutgers voor de Liberale Staatspartij: „De strijd met de wapenen is in Nederland geëindigd, maar nu verheft zich de nieuwe strijd van beginselen, van zeden, van karakter, gelijk Fichte gezegd heeft; aan die strijd nemen ook wij, liberalen, deel: trouw aan ons zelf, omdat wij ons zelf willen zijn en blijven, trouw aan onze beginselen, die alleen voor betere overtuiging kunnen wijken; trouw aan het Vaderland, dat ons in deze dagen boven alles lief en dierbaar is."

Overleden: Mr. J. Luden, bankier; W. Graaf van Bijlandt, directeur van de Haagse dierentuin; Ir. A. S. Docen, bekende figuur in de roeiwereld; E. von Rath bankier te Amsterdam; B. Pollmann, bekende r.k. figuur te Arnhem; G. F. Noordhoek Hogt, oud kapitein ter Zee; H. Sondaal, r.k. oud-deken van Maarlem; Mr. E. P. Van Lanschot, oud-burgemeester van Breda; Mgr. M. W. A. Wijtenburg, kanunnik van het Kathedraal Kapittel te Haarlem; A. M. A. Van de Wall Bake, majoor der artillerie; Mr. M. E. Hevelaar, president van de Utrechtse rechtbank; D. L. W. baron van Hardenbroek, houthandelaar; Dr. A. J. Cruck, arts te Utrecht; E A. Pan, oud-directeur der Billiton-Maatschappij; D. F. J. van Walsum, oud-burgemeester van Culemborg. Wijk bij-Duurstede, Epe; Ir. F. C. Dufour, directeur van de machinefabriek Figee te Haarlem.

Prinses Juliana.

De „New York Times" van 15 December jl. bevat op een kunstdrukbijlage een aardige foto van Hare Koninklijke Hoogheden, de Prinsessen Juliana, Beatrix en Irene.

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

45)

„Eigenaardig", hernam hij „Een van ons allen is een moordenaar, maar tegelijkertijd zijn we allemaal even onschuldig. De kring, waar wij te zoeken hebben wordt hoe langer hoe kleiner. Neen, vriend", dit tot den chauffeur, „ga nog niet weg, we hebben je waarschijnlijk nodig. Maar blijf niet zo voor de deuropening staan, want ik wou wel graag zien, of daar buiten, nou ja, ik ben nog niet helemaal de oude, Bram, ik praat te veel. Ja, wat mij aangaat, ik slóóp naar de kamer, vanwaar het hulpgeroep kwam en toen kreeg ik een ferme tik op het hoofd. Daarna heeft men mij blijkbaar hierheen gesleept, in de badkuip gelegd de strop te voorschijn gehaald, die wurgensgereed bij mijn hals gebracht, aan mijn baard gevoeld, dat ik Van Wieringen niet was, daarna van deze toevallige omstandigheid op andere wijze partij getrokken en..."

hij tastte in zijn binnenzak, haalde de hand er weer leeg uit, „mijn portefeuille gerold."

„Ik begrijp, dat je in je sas bent, weer tot het land der levenden terug te zijn gekeerd", antwoordde ik. „Maar dat je in je schik bent over een nederlaag, dat ben ik niet van je gewoon, Arie."

„Ik ben niet in mijn schik over een nederlaag, Bram", ging hij op min of meer berispende toon voort. „Integendeel. Jij lacht toch ook, als je iemand hebt beetgenomen?"

„Nu, en?" „Ik zag het verband niet. Dan ging mij eensklaps een licht op. „Je had de tien mille niet meer in je zak?"

„Welneen, natúúrlijk niet. Ik wou nu eens zien, of onze onbekende ook wist, wat niet uitgesproken werd. Daarom borg ik het geld zolang op in een zak waar onze onbekende het nooit zoeken zal. Ik wou", vervolgde hij guitig, „dat de goede man nu nog eens opbelde, opdat ik hem in de maling kon nemen."

Hij speelde opnieuw met het zonderlinge werktuig, dat ik naast het bad gevonden had, hield het den huisknecht voor en vroeg: „Zag de snaar, die mijnheer Somer van Hector's hals haalde, er ook zo uit?"

„Met uw verlof, neen, mijnheer. Het was enkel een snaar, zonder een ring of een spijker er aan."

„Dat en dit kunnen ons dan een idee geven van 's mans wreedheid," hernam A.A. „Als de snaar eenmaal diep genoeg in de huid gedrongen is — bij een mens zou het zo door gaan, want het weefsel van een mensenhuid is te teer — dan wordt eenvoudig de spijker er uit getrokken, de ring er af gelicht en niemand begrijpt, hoe men een snaar, die uiterst gespannen staat, in elkaar gedraaid kan krijgen. Een mooi ding voor als er nog eens ooit een politiemuseum wordt opgericht. *) Als je nu nog eens wilde kijken, of mevrouw inmiddels tot bewustzijn gekomen is, Bram? We kunnen bezwaarlijk de ganse nacht zo blijven zitten, en van slapen zal ook wel niet veel komen, dus doen we het verstandigst, als we met ons allen naar bed gaan."

Nogmaals kierde ik de verbindingsdeur open en ik zag, dat mevrouw thans zélf het gelaat met een zakdoek bette. Aan weerszijden van haar bed **stonden de zoons, die misschien onder** verdenking hadden kunnen staan van de moord op **Philip Somer, echter in** geen geval contact hadden kunnen zoeken met de telefoon in diens kamer, **terwijl ze, met mij, bij den verdoofden** A.A. verbijsterd de macht van den **onbekende constateerden.** Ik sloot de deur en deelde mijn vriend mede, dat **mevrouw weldra geheel hersteld zou** zijn.

„**Dan kan ze mij dus ook spoedig te** woord staan", zei A.A. „Ik ben benieuwd, of mevrouw me iets naders kan mededelen omtrent de reden van de schrik, die haar deed bezwijmen. Ga jij nu even naar de kamer, waar de heren Van Wieringen nog steeds in het duister (in twee-voudige betekenis) verkeren en bespaar me hun vragen, door hun in het kort alles te vertellen. Kom dan met hen terug. Op **onze eerste uitnodiging tot de dames hebben we een ontwijkend antwoord gekregen; we zullen niet nóg eens uit**nodigen, Bram."

Ik, die zoveel jaar aan de zijde van mijn vriend zo talloos vele avonturen beleefd had, was aan zijn beeldspraak voldoende gewend, om te begrijpen, dat hij doelde op de poging den vijand in de val te lokken, door de beide toehoorders, John en Willem, snapten er niets van, naar ik dacht. Ik haastte me naar het vertrek, waar ik zoveel angsthuiveringen had gevoeld, duwde de deur open en draaide het licht aan. Nog steeds in zijn hoek, bij de grammofoon, zat mijnheer Van Wieringen; naast hem stond Teun, het geweer onder de arm.

„Met uw vrouw is niets gebeurd", verzekerde ik onzen gastheer dadelijk. „Met mijn vriend een klein ongeluk, dat niet veel te betekenen heeft." En ik verklaarde zoveel, dat ik geen overbodige vragen meer voor A.A. behoefde te vrezen. Waarna ik ze verder gerust stelde: „Mijn vriend is weer geheel de oude en hij verzoekt u, bij hem in de badkamer te komen, waar ook John en de chauffeur zijn. We **zullen waarschijnlijk gezamenlijk naar** beneden gaan, tenzij u liever naar bed wilt, natuurlijk."

„Om 's hemelswil neen, laat me licht en mensen zien", antwoordde mijnheer Van Wieringen. „Maar waarom riep mijn vrouw mij dan?"

„Dat zal zij u aanstonds zelf vertellen, vermoed ik."

Ik merkte op, dat de geheel van streek gebrachte man wankelde, toen hij naar de deur schreed. Dat verwonderde mij niet.

*) Destijds bestond zulk een museum nog niet, thans echter wel, te Amsterdam, waar het is opgericht ten behoeve van de opleiding van toekomstige politieagenten.

Wordt vervolgd.